

BLECHARZOW (1) ai

G sg n bl(e)charz(o)w(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

*Przymiotnik dzierżawczy od „blecharz”; do blecharza (folusznika) należący: Ale Krol Affyryifki połał Thártáná Rábláryfá [...] z wielkim wojskiem do Ieruzálem/ Ktorzy tám przyciągnąwfy/ Położyli fię v przekopu ftáwu wyższego/ podle drogi polá Blechárzowego [*quae est in ma Agri fullonis*]. *BibRadz* 4.Reg 18/17 [*Ewentualnie cf BLECHARZ*].*

KN